

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicas & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

LXXXIV. De constantia adversus Diabolum tentantem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

mestio non nocebit. Si quid verò amplius est, à malo est, & in perniciem convertetur. Invento enim melle immoderatus velicitur, quisquis apponens omnino eorū suum favore humanæ laudis inflatur, incrassatur, impinguatur; à quo se Propheta sanctus custodiri deprecatur à Domino, non quidem mellis, sed olei satis vicina appellatione ipsam, quem prædiximus, favorem exprimens, ubi ait b: *Oicum autem peccatoris non impinguat caput meum.* Vis nosse quando evomat immoderatus epulator melis edulium, quod usque ad satietatem sumens modum parcitatis excessit? Tunc sine dubio laudes quibus satiabatur, non alium fructum quærens, sed favore ipso contentus humano: tunc, inquam, multa cum anxietate evomit, quod cum perniciose delectatione comedit, cum alium quemlibet laudari audiens invidia contabescit. Mens enim dedita vanitati, & arrogantia tumens, laudem alterius, suam reputat vituperationem.

SERMO LXXXIV.

De conscientia adversus diabolum tentantem.

Duo loca sunt animæ rationalis, inferior quem regit, & superior in quo requiescit. Inferior quem regit, corpus: superior in quo quietit, Deus. De utroque potest rectè intelligi quod scriptum est: *Si ascenderit super te spiritus potestatem habentis, locum tuum ne dimiseris:* vel inferiorem scilicet regendo, vel superiorum quiescendo. Sed hoc quod prius dixi, convenit rudibus adhuc & imperficiis, quibus loquitur Apostolus b: *Humanum dico propter infirmitatem carnis vestrae.* Sicut enim exhibuitis membra vestra servire immunditia & iniquitati ad iniquitatem, ita nunc exhibete membra vestra servire justitiae in sanctificationem. Habet quippe anima tria facere in corpore, vivificare, sensificare, regere. Se & siue auferatur vita, siue sensus perturbetur, de neutro condemnatur. Si verò tentatori victa succubuit, hoc illi ad peccatum reputatur. Dicitur ei ergo ne ascende super eam spiritu, locum suum deserat, hoc est ne ingruente tentatione membra sua arma iniquitatis peccato exhibeat.

Notandum autem quod dicitur: *Si ascenderit super te spiritus potestatem habentis.* Nihil quippe adversus nos malignus spiritus potest, nisi missus aut permisus. Unde cum eius sit voluntas semper mala: nunquam potestas est nisi justa. Nam voluntas quidem mala ex seipso sibi inest, potestatem verò non aliunde quam à Deo habet. Quam tamen potestatem semper moderatur Dominus, ne scilicet ex nequitia voluntatis plus puniat quam eorum exigunt merita qui puniuntur. Et hæc de inferiori loco dicta sunt. Cæterum de superiori hoc intelligitur, ne quietem mentis quam in Deo habet, tentante diabolo deserat, sed undecunque ille tentaverit, ipsa in Deo fixa constanter in tranquillitate permaneat. Hæc posterior sententia convenit

*Voluntas dia-
boli semper ma-
la; potestas
nunquam nisi
justa.*

*Diabolus non
plus nocet, quia
Deus permittit.*

b Psal. 140. b

a Eccl. 10. a

*b Rom. 6. c
Anima tria
erga corpus of-
ficia.*

venit perfectis, qui cum Helia dicere possunt c: *Vixit Dominus Deus Israel,*
in cuius conspectu sto. Et illud de Ioanne Apostolo d, quia sicut ille est, & nos
suum in hoc mundo. Hæc inquam sententia convenit perfectis, qui jam in
sua conversatione quodammodo imitantur statum æternitatis.

S E R M O LXXXV.

De casu animæ irretractabili.

Sive ad Austrum, sive ad Aquilonem arbor ceciderit, ibi erit a. Austri ca- ^{a Eccli. 11.2}
 tor & ienitas in sacra Scriptura bonam solet habere significationem. Ab
 Aquilone vero panditur omne malum b. Porro homines sicut arbores videntur
 aliquis c. Exciditur autem arbor in morte: & quocunque ceciderit, ibi erit:
 quia ibi te judicabit Deus, ubi invenerit. Ibi, inquam, erit immutabiliter
 & irretractabiliter. Videat quo casura sit antequam cadat; quia postquam
 ceciderit, non adiiciet ut resurgat, sed nec ut se vertat. Quo vero casura sit
 arbor, si scire volueris: ramos ejus attende. Unde major est copia ramo-
 rum & ponderosior: inde casuram ne dubites, si tamen fuerit tunc excisa.
 Rami nostri, desideria nostra sunt; quibus ad Austrum extendimur, si spiri-
 tualia fuerint; si carnalia, ad Aquilonem. Quæ verò præpondent, medium
 corpus indicat. Ea namque præponderant, quæ secum traxerint corpus. Sic
 enim est corpus nostrum inter spiritum cui servire debet, & carnalia desu-
 deria quæ militant adversus animam, sive potestates tenebrarum, ac si vacca
 sit inter raptorem & rusticum constituta. Quiquid ille minetur, quicquid
 intendat, si vaccam non duxerit, rusticus vicit. Sic quantumcunque serviat
 malignus, quantumcunque; prava desideria crucient: si vas suum sibi vendi-
 cat anima, viciisse credenda est, ut quemadmodum ait Apostolus d: Non regnet
 peccatum in nostro mortali corpore: sed sicut exhibuimus membra nostra servi-
 re iniquitati ad iniquitatem, sic exhibeamus servire justitiæ in sanctifi-
 cationem †.

<sup>b Ierem. 1. c
c Marc. 8. c
Error male
mortis incor-
rigibilis.</sup>

*Quo judicio
qualitas mor-
tis colligenda.*

Simile.

^{d Rom. 6.}

<sup>† Conser-
cum hoc
serm. S. Greg.
lib. 12. mōr.
cap. 4.
a Sap. 11, a</sup>

*Anima non est
in corpore ut in
loco.*

S E R M O LXXXVI.

De Creatione rerum in certo pondere, mensura & numero.

Omnia fecisti in pondere & mensura & numero a. Ad differentiam ipsius
 divinæ essentiæ dictum est. Creaturæ enim in pondere & mensura
 & numero factæ sunt, solus Creator his omnibus caret. Pondus in digni-
 tate rei consideratur. In pondere igitur facta est, quæ rei sui generis est com-
 paranda, aut secundum magis, aut secundum minus, aut secundum æquale.
 Pondus habet, quæ quanti valeat estimari potest. Mensura vero, in loco &
 tempore consideratur. Quod si locum solum accipimus corporalem, in-
 corporeorum mensura in tempore erit, & non in loco. Neque enim anima
 in loco potest esse corporeo, nec corpus, de quo magis videtur, locus ani-
 ma.

Sermones S. Bernardi.

Z z z

ma